

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/26/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010252
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010252.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Jána Mihala, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.02.2015, v trestnej veci obžalovaného I. Q. a spol., pre pokračovací zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona a iné, prejednal sťažnosť obžalovaného I. Q., ktorú si podal proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch sp.zn. 2T/86/2014 zo dňa 07.01.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť obžalovaného I. Q., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 79 odsek 3 Trestného poriadku zamietol žiadosť obžalovaného I. Q. o prepustenie z väzby na slobodu a súčasne deklaroval v zmysle § 80 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, že u neho nenahrádza väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že posudzujúc žiadosť obžalovaného I. Q. o prepustenie z väzby na slobodu dospel k záveru, že u neho aj v súčasnom štádiu trestného konania pretrvávajú dôvody väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/, písmeno c/ Trestného poriadku. Súčasne dospel k záveru, že túto väzbu ani nie je možné nahradiť dohľadom probačného a mediačného úradníka.

V podrobnostiach okresný súd uviedol, že I. Q. bol dlhodobo bez zamestnania, nevlastní žiadny majetok a je teda zrejmé, že majetková trestná činnosť bola pre neho vidinou ľahkého získania prostriedkov na obživu. Z toho vyplýva odôvodnená obava, že by v prípade prepustenia na slobodu pokračoval v páchaní trestnej činnosti, čím je daný dôvod jeho väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Súčasne bolo zistené, že sa dlhodobo nezdržiaval na adrese trvalého bydliska, býval u priateľky C.A., u ktorej bol bez prihlásenia, teda nemá ani stále bydlisko. Týmto by bol sťažovaný kontakt s obvineným, a teda hrozí aj odôvodnená obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa vyhol trestnému stíhaniu, alebo trestu, čím je daný dôvod jeho väzby podľa § 71 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Okresný súd ani nenahradil väzbu obžalovaného dohľadom probačného a mediačného úradníka preto, že charakter a rozsah trestnej činnosti, ako aj osoba obvineného nie sú dostatočné na nahradenie väzby týmito alternatívnymi opatreniami.

Okresný súd súčasne poukázal na to, že súd vo veci vykonal dokazovanie, pričom dospel k rozhodnutiu o vine obžalovaných a vyhlásil rozsudok, ktorá skutočnosť umocňuje dôvody väzby obžalovaného I. Q. v zmysle § 71 odsek 1 písmeno a/, c/ Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu si podal sťažnosť v zákonnej lehote obžalovaný I. Q., ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu.

V sťažnosti poukázal na to, že žiadosť o prepustenie z väzby bola doručená na súd dňa 01.12.2014, okresný súd vo veci nariadil prednostný termín výsluchu na 10.12.2014, kedy bolo aj nariadené hlavné pojednávanie. Na tomto pojednávaní nebola prítomná prísediaca senátu pre PN a bola prítomná iná prísediaca senátu. Predsedníčka senátu upovedomila prítomných obvinených a advokátov o PN pôvodnej členky senátu. So zmenou senátu obžalovaný I. Q. súhlasil, ako aj jeho obhajca, iba druhý obžalovaný L. L. a jeho advokát s tým nesúhlasili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nič nebránilo predsedníčke senátu a prísediacim, aby o žiadosti o prepustenie z väzby obžalovaného rozhodla ešte dňa 10.12.2014. O tejto žiadosti však súd nerozhodol a bol nariadený ďalší termín výsluchu na deň 07.01.2015. Žiadosť o prepustenie z väzby bola teda zamietnutá po 38 - ich dňoch od jej podania v čom vidí porušenie jeho ústavných práv, ako aj práva zaručeného Európskym dohovorom pre ľudské práva a slobody. Podľa jeho názoru jedná sa teda o nezákonnú väzbu, pretože sa nekonalo s dostatočným urychlením, čím dochádza k porušeniu článku 17 odsek 2 a odsek 5 Ústavy SR.

Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie a jeho prepustil z väzby na slobodu.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku na základe riadne a včas podanej sťažnosti obžalovaným I. Q. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Plniac prieskumnú povinnosť krajský súd zistil, že postupom, ako je tento vytýkaný okresnému súdu v sťažnosti, neboli porušené ústavné práva obžalovaného I. Q., a to z nasledovných dôvodov.

Zodpovedá skutočnosti, že na hlavné pojednávanie určené na deň 10.12.2014 predsedníčka senátu oboznámila, že prísediaca sudkyňa L. L. je hospitalizovaná vo Fakultnej nemocnici v Trnave, na čo sa dotazovala, či procesné strany súhlasia so zmenou senátu, na čo zástupkyňa okresnej prokuratúry a obžalovaný I. Q., ako aj jeho obhajca súhlasili so zmenou, avšak obžalovaný L. L. so zmenou senátu nesúhlasil. Z týchto dôvodov následne okresný súd odročil hlavné pojednávanie na deň 07.01.2015, kedy aj rozhodol o žiadosti obžalovaných o prepustenie z väzby na slobodu.

K námietke obžalovaného, že týmto postupom boli porušené jeho práva na spravodlivé konanie v primeranej lehote, treba podotknúť, že okresný súd nemohol inak postupovať, pretože vo veci prebiehalo dlhšiu dobu hlavné pojednávanie, na ktorom bol vykonaný celý rad dôkazov a len rozhodnutie dňa 10.12.2014 v zmenenom senáte nemohlo byť uskutočnené, pretože by sa eliminovalo predchádzajúce celé trestné konanie, ktoré bolo vykonané v podstatnom rozsahu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní pritom vôbec nevyplýva, že by bola prítomná náhradná prísediaca sudkyňa, takáto skutočnosť zaprotokolovaná nie je. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že otázka PN prísediacej sudkyne bola dňa 10.12.2014 riešená správnym spôsobom zo strany okresného súdu, nebol porušený žiadny právny status obžalovaného I. Q., a preto v tomto smere krajský súd považuje námietku obžalovaného za nedôvodnú. Pokiaľ ide o materiálne dôvody väzby, obžalovaný tieto v sťažnosti inak ani nenamieta, a preto krajský súd iba poukazuje na to, že tieto naďalej pretrvávajú tak, ako sú uvedené vo výrokovej časti, ako aj v odôvodnení napadnutého uznesenia, na ktoré právne úvahy krajský súd v podrobnostiach poukazuje.

Z vyššie uvedeného teda krajskému súdu vyplýva, že v postupe okresného súdu nebolo porušené žiadne procesné ustanovenie Trestného poriadku, a preto sťažnosť obžalovaného I. Q. zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.